

بررسی تأثیر محیط کشت، تنظیم کننده رشد و ژنوتیپ بر تکثیر درون شیشه‌ای گیاه دارویی تیس (*Sorbus aucuparia* L.)

میترا امام^{۱*}، عباس قمری زارع^۲، کامبیز اسپهبدی^۳، طیبه سهیلا نراقی^۴، شکوفه شهرزاد^۵، حبیب زارع^۶ و لیلا میرجانی^۷

*۱- نویسنده مسئول، مربی پژوهشی، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، پست الکترونیک: memmam@rifr-ac.ir

۲- استادیار، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران

۳- استادیار، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، ساری

۴- کارشناس، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران

۵- مربی پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، نوشهر

تاریخ پذیرش: مهر ۱۳۹۰

تاریخ اصلاح نهایی: مرداد ۱۳۹۰

تاریخ دریافت: دی ۱۳۸۹

چکیده

گیاه دارویی تیس (*Sorbus aucuparia* L.) از گونه‌های مهم جنس *Sorbus* در خانواده Rosaceae است و ارزش دارویی آن به دلیل میوه و برگ آن می‌باشد. به منظور بررسی تأثیر عوامل محیط کشت و تنظیم کننده‌های رشد بر تکثیر درون شیشه‌ای گیاه تیس، برداشت جوانه از پایه‌های بالغ مناطق سنگده ساری، سیاه‌بیشه مازندران و فولادمحله سمنان در تمام فصول سال انجام و بهترین روش سترون‌سازی جوانه‌ها تعیین گردید. این روش عبارت از شستشو و برس‌کشی نمونه‌ها با مایع ظرفشویی و بعد با محلول اتانل ۷۰٪ بود. در مرحله سترون‌سازی، در ابتدای فصل زمستان تیمار استفاده از محلول ۰/۱٪ کلرید جیوه برای زمان ۴ دقیقه در مورد ژنوتیپ بالغ سنگده- فریم و زمان ۳ دقیقه برای ریزنمونه ژنوتیپ‌های سیاه‌بیشه مناسبتر از بقیه تیمارها بود. برای ریزنمونه ژنوتیپ‌های فولادمحله، این تیمار در فصل تابستان و در زمان ۵ دقیقه مناسب بود. محیط کشت DKW با هورمون‌های IBA، TDZ و BA در غلظت‌های به ترتیب ۰/۵، ۰/۰۵ و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر در مرحله شاخه‌زایی و تکثیر و محیط MS با 2iP ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر برای وصول به شاخه‌های با رشد طولی مناسب، تعیین گردید. ریشه‌زایی در محیط تغییر یافته MCM مایع با ورمیکولیت و IBA در غلظت ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر و در شرایط تاریکی انجام شد.

واژه‌های کلیدی: تیس (*Sorbus aucuparia* L.)، ژنوتیپ، تکثیر درون شیشه‌ای، تنظیم کننده رشد گیاهی.

مقدمه

خود شبیه بوده و اختلاف کوچکی در دندان‌های برگ، آنها را از هم متمایز می‌کند (ثابتی، ۱۳۴۴). روستاییان از برگ این درخت برای تعلیف دام استفاده می‌کنند و چوب آن را به مصرف سوخت می‌رسانند که با توجه به کمیاب بودن پایه‌های آن، آثار مخربی در طبیعت برجای می‌گذارد.

تیس (*Sorbus aucuparia*) از تیره گل سرخ (Rosaceae) و جنس *Sorbus* می‌باشد (خاتم‌ساز، ۱۳۷۱). این درخت به ناحیه خزری تعلق دارد و با فلور اروپا مشترک است، به این صورت که با گونه اروپایی و همانم

خطر رو به انقراض بودن بیشتر گونه‌های این جنس از جمله بارانک و تیس، تکثیر غیرجنسی پایه‌های سالم این گونه از طریق کشت بافت، می‌تواند منجر به حفاظت از این منابع ژنتیکی با ارزش شود. به‌طور کلی بررسی‌های مربوط به کشت بافت گونه بارانک و تیس محدود بوده و بیشتر بر کشت جنین، کالوس و تفکیک پروتوپلاستی متمرکز شده‌است. Arrilaga و همکاران (۱۹۹۱) در بررسی کشت بافت گونه *S. dmestica* از منشأ گیاه بالغ و دانه‌رست، با کشت گره بر محیط تغییر یافته SH، شاخه و ریشه گرفتند. Jorjensen (۱۹۸۴) موفق به باززایی کالوس از پروتوپلاست تیس شد. Suvorova و همکاران (۱۹۹۰) تکثیر کلونی از هیبریدهای سوربوس را در محیط تغییر یافته MS (Murashige & Skoog Medium) انجام دادند. Chalupa (۱۹۸۳، ۱۹۸۷a، ۱۹۸۷b، ۱۹۹۲ و ۲۰۰۲) تکثیر سریع شاخه در تیس و بارانک را با کشت ریزنمونه‌های جوانه بدست آورد. در ایران تحقیق بر روی ریزازدیادی گونه بارانک (*Sorbus torminalis*) از طریق کشت جوانه تا شاخه‌زایی توسط نصیری (۱۳۸۰) انجام شد. در این بررسی مناسبترین زمان نمونه‌برداری از پایه ۱۳ و ۸۴ جنگل فریم، فصل پاییز بود و ۲۵٪ جوانه‌ها از این دو پایه با تیمار کلرید جیوه ۱/۰٪ در زمان ۱ دقیقه استریل و در محیط کشت MSN/2 حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر از BA (6-Benzyl amino purine) مستقر شدند.

مواد و روشها

در سه رویشگاه تیس: سنگده- فریم مازندران، فولادمحله سمنان و سیاه‌بیشه مازندران چند پایه با مشخصات زیر به‌عنوان پایه مادری انتخاب و علامت‌گذاری شدند.

این گیاه به‌عنوان درخت جنگلی در ارتفاعات فوقانی کوهستان، در جایی که درختان میوه نادرند، وجود دارد. قسمت مورد استفاده آن میوه می‌باشد و زنبورعسل نوش فراوان و خوبی از آن بدست می‌آورد. میوه آن به شکل توت قرمز و سرشار از ویتامین‌های A، C بوده و به‌عنوان غذای مناسبی برای پرندگان و حشرات می‌باشد. انسان‌ها برای درست کردن مربا و مارمالاد از آن استفاده می‌کنند. چوب آن سخت و محکم بوده و برای صنایع باارزش تجاری مثل مبلمان‌سازی، روکش و کاغذسازی بکار می‌رود. این درخت به آلودگی هوا حساس بوده و برای احیای مجدد جنگل در بخش‌هایی از کوهستان که این گیاه از بین رفته، کشت می‌شود و برای استفاده‌های زینتی و فضای سبز نیز مناسب است (Chalupa, 1992). از نظر خواص شیمیایی جوانه‌ها و پوست تیس دارای تانن و لوروسرازین و برگ آن دارای آمیگدالین و تانن است. گل آن دارای ماده‌ای به نام تری‌اتیل امین بوده و میوه آن دارای تانن، دکستروز، سوربیت و اسیدهای آلی و الکل‌های مختلف، اسید سوربیتانیک و اسید پرولیک است. دم‌کرده برگ آن اثر مسهلی ملایم داشته و در رفع ناراحتی‌های تنفسی مثل سرفه و برونشیت کاربرد دارد. میوه آن مدر و قاعده‌آور، ضدآسکوربوت و قابض است. از میوه آن در دفع ادرار و سنگ کلیه، دیسانتری و قولنج کلیوی استفاده می‌شود (زرگری، ۱۳۶۷).

تکثیر وارسته‌های مهم جنگلی با کمک تکنولوژی درون‌شیشه‌ای در زمان کوتاه میسر می‌شود. اندام‌زایی از طریق کشت جوانه موفق‌ترین و آسانترین روش ممکن می‌باشد، زیرا جوانه بالقوه توانایی تکثیر و تولید اندام‌های جدید را داشته و به‌همین دلیل از ثبات ژنتیکی کافی نیز برخوردار است (Bonga & Aderkas, 1992). با توجه به

نمونه برداری استفاده شد. برای حذف این محلول‌ها در هر مرحله، جوانه‌ها ۳ بار با آب مقطر سترون شده، شستشو داده شدند. ریزنمونه‌ها معمولاً حاوی یک یا دو جوانه و یک پایه به ابعاد ۰/۵ تا ۱/۵ سانتی‌متر بودند. نمونه‌های استریل شده در محیط‌های کشت MS، DKW (Driver & Kuniyuki) و Walnut medium (MS) تغییر یافته با غلظت‌های مختلف از هورمون‌های سیتوکینینی BA، 2ip (-), 6-(γ,γ-) Thidiazuron=1, TDZ و (Dimethylallylamino)-purine IBA و اکسین (phenyl-3-(1,2,3-thidiazol-5-yl)urea) و اکسین (Indole butyric acid) در غلظت ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر مستقر شدند و بازکشت نمونه‌ها به‌طور ماهیانه در همان محیط کشت انجام شد (جدول ۱ و ۲). پس از استقرار و رشد جوانه‌ها سه واکشت با فاصله ۴ هفته انجام شد و تعداد تکرارها در هر تیمار ۱۵ عدد بود (۵ شیشه و در هر یک ۳ نمونه). در این تحقیق برای آزمون آماری، اعداد مربوط به ضریب ازدیاد (متوسط تعداد جوانه و شاخه در هر تکرار) و رشد طولی شاخه‌ها انتخاب شد. نتایج در سیستم SPSS در قالب طرح فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی مورد بررسی قرار گرفت و مقایسه و دسته‌بندی میانگین‌ها به روش دانکن در سطح ۰/۰۵ انجام و شکل آنها ترسیم شد.

۱- پایه‌های بالغ واقع در سنگده- فریم (۳ ژنوتیپ): ارتفاع منطقه ۱۸۰۰ متر، قطر درخت ۴۰-۲۰ سانتی‌متر، ارتفاع ۲-۳ متر، ۱۵-۲۰ سال

۲- پایه‌های بالغ واقع در فولادمحله سمنان (۳ ژنوتیپ): ارتفاع منطقه ۲۴۲۰ متر، قطر درخت ۳۵-۱۰ سانتی‌متر، ارتفاع درخت ۲-۴ متر، ۲۰-۱۰ سال

۳- پایه‌های بالغ واقع در سیاه‌بیشه مازندران (۴ ژنوتیپ): ارتفاع منطقه ۱۷۰۰ متر، قطر درخت ۳۰-۱۰ سانتی‌متر، ارتفاع درخت ۲-۳ متر، ۲۵-۱۰ سال

سرشاخه‌های هر پایه مجزا و بعد از تقسیم شاخه به قطعات کوچک حاوی جوانه و حذف برگ‌های آن به‌منظور جلوگیری از دست رفتن آب، بسته‌بندی آنها در کیسه‌های پلاستیکی تمیز صورت گرفت و در داخل یخدان‌های حاوی قالب یخ به آزمایشگاه محل اجرای طرح حمل شد و در اسرع وقت و به این ترتیب مورد سترون‌سازی و کشت قرار گرفتند:

الف: برس‌کشی با مایع ظرفشویی، ب: برس‌کشی با محلول الکلی اتانول ۷۰٪، ج: غوطه‌وری در محلول قارچ‌کش تیرام ۲ گرم در لیتر برای ۱۸ تا ۲۴ ساعت، د: قرار دادن نمونه‌ها به مدت ۳۰ تا ۶۰ ثانیه در اتانول ۷۰٪

برای سترون کردن جوانه‌ها از محلول سترون‌سازی کلرید جیوه ۰/۱٪ و در زمان‌های مختلف با توجه به فصل

جدول ۱- تیمارهای هورمونی بکار گرفته شده در مرحله شاخه‌زایی (آزمون اول)

هورمون				محیط کشت
2ip	BA	TDZ	IBA	
-	۰/۲	۰/۰۵	۰/۱	DKW
۰/۲	-	۰/۰۵	۰/۱	DKW
-	۰/۵	۰/۰۵	۰/۱	DKW
۰/۵	-	۰/۰۵	۰/۱	DKW
-	۰/۲	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS
۰/۲	-	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS
-	۰/۵	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS
۰/۵	-	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS

غلظت هورمون‌ها برحسب mg l^{-1} می‌باشد.

جدول ۲ - تیمارهای هورمونی بکار گرفته شده در مرحله شاخه‌زایی (آزمون دوم)

هورمون				محیط
2ip	BA	TDZ	IBA	
-	۰/۵	۰/۰۵	۰/۱	DKW
۰/۵	-	۰/۰۵	۰/۱	DKW
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۰۵	۰/۱	DKW
-	۰/۵	۰/۰۵	۰/۱	MS
۰/۵	-	۰/۰۵	۰/۱	MS
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۰۵	۰/۱	MS
-	۰/۵	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS
۰/۵	-	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۰۵	۰/۱	۱/۲ MS

غلظت هورمون‌ها برحسب mg l^{-1} می باشد.

ریشه‌زایی

(cc ۲۲g/۱۰۰) با سوکروز ۱۰ گرم در لیتر و هورمون IBA در غلظت‌های متفاوت (۱ و ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر)، به تعداد ۱۶ تکرار در هر تیمار (۴ ریزنمونه در ۴ شیشه کشت) منتقل شدند (جدول ۳). تمام تیمارها برای یک ماه در شرایط اطاق رشد و تاریکی قرار گرفتند.

ابتدا انتقال شاخه‌ها به محیط کشت بدون هورمون برای یک ماه به‌عنوان پیش‌تیمار ریشه‌زایی انجام شد. سپس نمونه‌ها در دو نوع تیمار محیط کشت MCM (McCown's Woody plant) (۱/۲ نیترات) جامد (واجد آگار ۰/۶۸٪) و MCM (۱/۲ نیترات) مایع (واجد ورمیکولیت

جدول ۳ - تیمارهای هورمونی بکار گرفته شده در مرحله ریشه‌زایی

محیط کشت		هورمون (mg/l) IBA
MCM مایع	MCM جامد	
-	۱	T1
-	۱/۵	T2
۱	-	T3
۱/۵	-	T4

نتایج

اتانل ۷۰٪ و بعد پوسته‌برداری نمونه‌ها انجام شد. در مرحله تیمار اصلی جوانه، در مورد نمونه‌های سه ژنوتیپ رویشگاه فریم بیشترین استقرار نمونه‌ها در ابتدای فصل

در مرحله سترون‌سازی، شستشوی مکرر نمونه‌ها با مایع ظرفشویی و آب جاری و برس‌کشی با مایع و محلول

(جدول ۸). در مورد نتایج آزمون دوم، تأثیر عامل محیط کشت بر میزان میانگین‌های ضریب ازدیاد شاخه و جوانه بی‌تفاوت بوده ولی در دو محیط کشت MS و DKW و غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر BA، میزان این صفات نزدیک به یکدیگر و بالاتر از بقیه تیمارها بود. تأثیر این عامل بر صفت رشد طولی شاخه معنی‌دار و در محیط MS دارای ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2iP مناسب‌تر از سایر تیمارهای مورد بررسی بود (جدول ۹). تأثیر عامل هورمون بر صفت ضریب ازدیاد شاخه و جوانه معنی‌دار بوده و در غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر BA نسبت به سایر تیمارهای هورمونی نقش فزاینده‌تری داشت (جدول ۱۰). تأثیر متقابل محیط کشت و هورمون بر صفت ضریب ازدیاد شاخه معنی‌دار و بر سایر صفات بدون معنی بود (جدول ۹). بنابراین در مجموع، بازنگری نتایج آزمون‌های بکار گرفته شده در تحقیق اخیر، محیط کشت DKW با هورمون BA در غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر را به‌عنوان محیط کشت بهینه شاخه‌زایی و تکثیر و محیط کشت MS با 2iP ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر را برای وصول به شاخه‌های با رشد طولی مناسب در گونه مورد بررسی، تعیین نمود. در مرحله ریشه‌زایی، بیشترین میزان ریشه‌دار شدن نمونه‌ها در تیمار مربوط به محیط کشت MCM مایع با ورمیکولیت و IBA در غلظت ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر و تاریکی بدست آمد (جدول ۱۱).

زمستان برای ژنوتیپ ۱ و با تیمار استریل زیر حاصل شد که عبارت از شستشوی نمونه‌ها با محلول کلریدجیوه ۰/۱٪ برای زمان ۷ دقیقه (۵۴٪ استقرار، جدول ۴) بود. شستشو با محلول کلریدجیوه ۰/۱٪ برای زمان ۵ دقیقه در فصل تابستان و برای نمونه ژنوتیپ بالغ ۲ فولادمحله مناسب بود (۷۰٪ استقرار، جدول ۵).

در مورد نمونه‌های چهار ژنوتیپ رویشگاه سیاه‌بیشه، تیمار شستشو با محلول کلریدجیوه ۰/۱٪ برای زمان ۳ دقیقه و ژنوتیپ بالغ ۲، در انتهای فصل زمستان، مناسب بود (۴۷٪ استقرار، جدول ۶). در مجموع در مورد تأثیر ژنوتیپ بر درصد زنده‌مانی و فعالیت جوانه‌ها در تیمارهای استریل مشابه، پایه شماره ۲ در منطقه فولادمحله سمنان و در فصل تابستان، بالاترین درصد استقرار جوانه را نشان داد.

نتایج آنالیز واریانس آزمون اول صفات ضریب ازدیاد و رشد طولی شاخه معرف آنست که میزان این صفات در محیط DKW و هورمون BA با غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر بیشتر از بقیه بوده‌است. میانگین ضریب ازدیاد شاخه و رشد طولی تحت تأثیر عوامل محیط کشت و هورمون و تأثیر متقابل آنها معنی‌دار بود (جدول ۷). قابل ذکر است که غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر BA در بین تیمارهای محیط کشت MS ۱/۲ نیز حداکثر میانگین‌های فوق را دارا بود

جدول ۴- بررسی تأثیر تیمارهای مختلف استریل بر استقرار نمونه ژنوتیپ‌های فریم در زمستان

تیمار ضد عفونی	درصد استقرار نمونه	درصد آلودگی باکتریایی
ژنوتیپ ۱، تیمار ۱	۵۴	۴۶
ژنوتیپ ۱، تیمار ۲	۰	۱۰۰
ژنوتیپ ۲، تیمار ۱	۳۳	۶۷
ژنوتیپ ۲، تیمار ۲	۰	۱۰۰
ژنوتیپ ۳، تیمار ۱	۰	۱۰۰
ژنوتیپ ۳، تیمار ۲	۶	۹۴

تیمار ۱: ۷ دقیقه غوطه‌وری در محلول کلریدجیوه ۰/۱٪، تیمار ۲: ۹ دقیقه غوطه‌وری در محلول کلریدجیوه ۰/۱٪

جدول ۵- بررسی تأثیر تیمارهای مختلف استریل بر استقرار نمونه‌های ژنوتیپ فولادمحلّه در فصل تابستان

تیمار ضد عفونی	درصد استقرار نمونه	درصد آلودگی باکتریایی
ژنوتیپ ۱، تیمار ۱	۶/۶	۵۳/۳
ژنوتیپ ۱، تیمار ۲	۰	۴۶
ژنوتیپ ۲، تیمار ۱	۷۰	۱۳/۳
ژنوتیپ ۲، تیمار ۲	۳۶/۶	۳۰
ژنوتیپ ۳، تیمار ۱	۳۰	۴۳/۳
ژنوتیپ ۳، تیمار ۲	۲۶/۶	۳۶

تیمار ۱: ۵ دقیقه در محلول کلریدجیوه ۰/۰۱٪، تیمار ۲: ۷ دقیقه در محلول کلریدجیوه ۰/۰۱٪

جدول ۶- بررسی تأثیر تیمارهای مختلف استریل بر استقرار نمونه های ژنوتیپ سیاه‌پیشه در زمستان

تیمار ضد عفونی	درصد استقرار نمونه	درصد آلودگی باکتریایی
ژنوتیپ ۱، تیمار ۱	۵	۹۵
ژنوتیپ ۱، تیمار ۲	۵	۹۵
ژنوتیپ ۱، تیمار ۳	۰	۱۰۰
ژنوتیپ ۲، تیمار ۱	۴۷	۵۳
ژنوتیپ ۲، تیمار ۲	۲۸	۷۲
ژنوتیپ ۲، تیمار ۳	۱۳	۸۷
ژنوتیپ ۳، تیمار ۱	۱۰	۹۰
ژنوتیپ ۳، تیمار ۲	۴	۹۰
ژنوتیپ ۳، تیمار ۳	۷	۹۳
ژنوتیپ ۴، تیمار ۱	۱۵	۸۵
ژنوتیپ ۴، تیمار ۲	۱۵	۸۵
ژنوتیپ ۴، تیمار ۳	۰	۱۰۰

تیمار ۱: ۳ دقیقه در محلول کلریدجیوه ۰/۰۱٪

تیمار ۲: ۵ دقیقه در محلول کلریدجیوه ۰/۰۱٪

تیمار ۳: ۷ دقیقه در محلول کلریدجیوه ۰/۰۱٪

جدول ۷- نتایج تجزیه واریانس صفت ضریب ازدیاد و رشد طولی گیاهچه‌ها (آزمون اول)

منبع تغییرات	درجه آزادی	ضریب ازدیاد	میانگین مربعات
محیط کشت	۱	۱۸/۸۰۲ **	۵/۲۹۲ **
هورمون	۳	۴۷/۶۷۴ **	۰/۳۸۰ **
تأثیر متقابل محیط × هورمون	۱۷	۴/۲۱ **	۰/۰۸۸ ns
خطا	۹۶	۱/۹۱۴	۰/۰۹۶

A: محیط کشت، B: تیمارهای هورمونی، **: معنی‌دار در سطح ۰/۰۵

جدول ۸- مقایسه میانگین‌های عوامل رشد شاخه‌زایی تحت تأثیر محیط کشت و هورمون (آزمون اول)

ردیف	تیمار	میانگین ضریب ازدیاد	میانگین رشد طولی
۱	MSN/2 B0.2	۴/۱ d	۰/۷۱ de
۲	MSN/2 B 0.5	۵/۹۳ c	۰/۹۲ d
۳	MSN/2 P0.2	۴/۴ de	۰/۷۶ de
۴	MSN/2 P0.5	۴/۳ de	۰/۷۹ de
۵	DB0.2	۶/۷ b	۱/۱۶ c
۶	DB0.5	۷/۹۳ a	۲/۷۹ b
۷	DP 0.2	۳/۴۹ e	۲/۹۴ a
۸	DP 0.5	۴/۲۲ de	۲/۸۶ ab

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار می‌باشد.

B: هورمون ۶-BAP، I: هورمون IBA، P: هورمون 2iP

جدول ۹- نتایج تجزیه واریانس صفت ضریب ازدیاد و رشد طولی گیاهچه‌ها (آزمون دوم)

منبع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	
		ضریب ازدیاد جوانه	ضریب ازدیاد شاخه
محیط کشت	۲	۰/۴۲۲ ns	۱/۴۳۰ ns
هورمون	۲	۲۶/۶ **	۲۶/۴۳ **
تأثیر متقابل محیط × هورمون	۲۰	۳/۷۵۱ ns	۶/۲۳ **
خطا	۱۰۸	۲/۸	۳/۴۶

A: محیط کشت، B: تیمارهای هورمونی، **: معنی‌دار در سطح ۰/۰۵

جدول ۱۰- مقایسه میانگین‌های عوامل رشد شاخه‌زایی تحت تأثیر محیط کشت و هورمون (آزمون دوم)

ردیف	تیمار	میانگین ضریب ازدیاد شاخه	میانگین ضریب ازدیاد جوانه	میانگین رشد طولی
۱	MSN/2 B0.5	۸/۹۳	۷/۰۶	۱/۳۶
۲	MSN/2 P0.5	۷/۹۳	۵/۸۶	۱
۳	MSN/2 B,P0.25	۷/۹۳	۶/۰۶	۱/۱۴
۴	MSB0.5	۹/۹۳	۷/۴۶	۱/۴۶
۵	MSP0.5	۷/۳	۵/۴۶	۱/۴۸
۶	MS B,P0.25	۸	۶/۱۳	۱/۳
۷	DB0.5	۹/۰۶	۷/۰۶	۱/۳۶
۸	DP 0.5	۸	۵/۶	۱/۲۳
۹	DB,P 0.25	۸/۹۳	۶/۸	۱/۲۶

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار می‌باشد.

B: هورمون ۶-BAP، I: هورمون IBA، P: هورمون 2iP

جدول ۱۱- درصد ریشه‌زایی نمونه‌های تیس در تیمارهای مختلف محیط کشت و هورمون

درصد نکرزگی	درصد ریشه‌دهی	تیمار محیط و هورمون ریشه‌زایی
۱۵	۱۰	MCM جامد، IBA ۱
۳۵	۱۷	MCM جامد، IBA ۱/۵
۳۰	۳۱	MCM مایع، IBA ۱
۴۵	۳۵	MCM مایع، IBA ۱/۵

شکل ۲- جوانه تیس در حال رشد

شکل ۱- پایه بالغ الیت (ژنوتیپ ۲) در منطقه فولادمحله
سمنان در ارتفاع ۲۰۰۰ متری

شکل ۳- تکثیر شاخه از جوانه تیس

شکل ۴- شاخه‌زایی در محیط کشت بهینه

شکل ۶- گیاه تیس مستقر در خاک گلدان

شکل ۵- ریشه‌زایی تیس در محیط کشت

بحث

ریزنمونه مورد استفاده در این تحقیق جوانه‌های انتهایی و جانبی گیاه تیس بود. Chalupa (۱۹۸۳، ۱۹۸۷a، ۱۹۸۷b، ۱۹۹۲ و ۲۰۰۲) تکثیر سریع شاخه در تیس و بارانک را با کشت ریزنمونه‌های مشابه بدست آورد. فواید اصلی این روش، تکثیر انبوه کشتی است که از نظر ژنتیکی ثابت بوده و برای انبوه‌سازی سریع تجاری مناسب است. در فصل تابستان، برای هر دو ژنوتیپ فریم و فولادمحله تیمار مناسب استریل عبارت از ۵ دقیقه شستشو با محلول کلریدجیوه ۰/۱٪ بود. در آخر زمستان برای هر دو ژنوتیپ سیاه‌بیشه و فریم، تیمار مناسب استریل، شستشو با محلول کلریدجیوه ۰/۱٪ برای ۳ دقیقه بود.

مؤثر بودن روش استریل به درجه نفوذ عامل گندزدا به درون بافت‌های آلوده گیاه بستگی دارد. نوع ماده استریل‌کننده، غلظت محلول تهیه شده از آن و مدت زمان کاربرد آن برای استریل نمونه‌ها، از جمله عوامل مؤثر در میزان سترون‌سازی ریزنمونه‌ها است. محلول کلریدجیوه به‌عنوان ضدعفونی‌کننده اصلی در مقادیر ضعیف و زمان‌های کوتاه مدت، تأثیر قوی و ماندگاری بر حذف آلودگی‌های میکروبی داشته و باعث مرگ و قهوه‌ای شدن نمونه‌ها نیز نمی‌شد. Chalupa (۱۹۸۳، ۱۹۸۷a، ۱۹۸۷b، ۱۹۹۲ و ۲۰۰۲) برای استریل ریزنمونه‌های تیس از کلریدجیوه ۰/۱٪ برای زمان ۱۵ تا ۴۰ دقیقه استفاده نمود.

در مورد ژنوتیپ‌های مختلف رویشگاه سیاه‌بیشه، میزان استقرار نمونه‌های ژنوتیپ جوان ۴ نسبت به سایر ژنوتیپ‌های بالغ در تیمارهای مشابه بیشتر بوده‌است. به نظر می‌رسد که این موضوع به سن کمتر پایه مزبور نسبت به دیگر پایه‌ها مربوط باشد. Biondi و همکاران (۱۹۸۴) با استفاده از جوانه‌های گرفته شده از تنه‌جوش درختان

بالغ نارون، باززایی شاخه‌های متعدد را در محیط کشت القا نمودند. در مجموع، در مورد تأثیر عامل ژنوتیپ بر میزان زنده‌مانی ریزنمونه‌های هر سه رویشگاه در تیمارهای استریل مشابه، پایه شماره ۴ در منطقه فولادمحله سمنان و در فصل تابستان، بالاترین درصد استقرار جوانه را نشان داد. علت این مسئله را می‌توان ناشی از این امر دانست که پایه‌های این منطقه کمتر از دو منطقه دیگر درگیر بیماری‌های قارچی و میکروبی درونی بودند؛ در حالی که نمونه‌های مناطق سیاه‌بیشه و فریم سترون شده با تیمارهای استریل مشابه در این فصل، علاوه بر آلودگی‌های قارچی و باکتریایی در سطح نمونه، دچار عفونت‌های درونی شدیدی نیز بودند که به‌رغم شستشو با محلول قارچ‌کش تیرام و نیز محلول آنتی‌بیوتیک سفوتاکسیم و کشت نمونه‌ها در محیط کشت دارای این آنتی‌بیوتیک باز درصد کمتری از نمونه‌ها توانستند در محیط کشت مستقر شوند.

در تحقیق اخیر علاوه بر محیط کشت MS پایه و MS تغییر یافته از محیط کشت DKW نیز برای تکثیر ریزنمونه‌ها استفاده شد. یکی از عوامل تعیین‌کننده کارایی محیط کشت، نوع املاح و مجموع قدرت یونی آن می‌باشد (McCown & Sellmer, 1987). قدرت یونی کل در سه نوع محیط کشت عبارت بود از:

محیط کشت MS با قدرت یونی کل (mM) ۵۴/۹۱۸،
محیط کشت MSN/2 با قدرت یونی کل ۵۴/۹۱۸ و محیط
کشت DKW با قدرت یونی کل ۹۴/۰۷۴.

با مقایسه مقادیر مربوط به قدرت یونی کل در سه محیط کشت مورد استفاده این نتیجه بدست آمد که بیشترین این ارقام مربوط به محیط کشت DKW بود. وضعیت رشد و تکثیر شاخه‌ها در محیط‌های کشت نیز

ورمیکولیت دارای IBA ۱/۵ میلی گرم در لیتر و در تاریکی حاصل شد. ریشه‌زایی درون‌شیشه‌ای ریزشاخه‌های جدا شده از محیط تکثیر، به گونه و کلون مورد بررسی، ترکیب محیط و غلظت اکسین مورد استفاده بستگی دارد. محیط کشت سوسپانسیون دارای ورمیکولیت با ایجاد تخلخل و مبادله هوا که در رشد سلول‌های بافت ریزنمونه مؤثر بوده و نیز کاهش املاح و سوکروز محیط کشت که محرکی مناسب برای ریشه‌زایی نمونه است، از جمله عوامل مؤثر در موفقیت ریشه‌زایی گیاه بود. عصاره و سردابی (۱۳۸۶) نیز بر گونه‌های مختلف اکالیپتوس تحقیقی مشابه داشتند.

Chalupa (۲۰۰۲) با کاربرد تلفیقی دو هورمون اکسین IBA و NAA (۰/۲-۰/۶ میلی گرم در لیتر) در محیط MCM (۱/۲ غلظت از املاح پُرمصرف) شاخه‌های تیس را ریشه‌دار نمود.

نتیجه‌گیری کلی این تحقیق آنست که با توجه به خطر رو به انقراض بودن این گونه، تکثیر غیرجنسی پایه‌های سالم آن از طریق کشت بافت، می‌تواند علاوه بر حفاظت از این منابع ژنتیکی با ارزش و نقش آن در احیا و بازسازی دوباره جنگلها، منبع غنی از ترکیب‌های ثانویه تانن، سوربیتول و ... را نیز در دسترس داروسازان و بهره‌برداران دارویی و غذایی قرار دهد.

منابع مورد استفاده

- ثابتی، ح.، ۱۳۴۴. درختان و درختچه‌های ایران. انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۴۳۰ صفحه.
- خاتم‌ساز، م.، ۱۳۷۱. فلور ایران، تیره گل سرخ، شماره ۶. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع ایران، تهران، ۳۵۲ صفحه.
- زرگری، ع.، ۱۳۶۷. گیاهان دارویی (جلد ۲). انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۹۴۲ صفحه.

نشان داد که آنها به محیط واجد قدرت یونی بالاتر پاسخ مناسبتری داده‌اند و علاوه بر رشد طولی و فعالیت جوانه‌های جانبی بر شاخه اصلی، اندام‌های هوایی نیز شادابی و سبزیگی خود را در طول بازکشت‌های مکرر و متعدد حفظ نموده‌اند. Chalupa (۱۹۸۳، ۱۹۸۷a، ۱۹۸۷b، ۱۹۹۲ و ۲۰۰۲) طی تحقیقات کشت بافت گونه‌های درختی سوربوس، با کشت گره در محیط MS با مقادیر کم از BA موفق به تولید شاخساره شد. Suvorova و همکاران (۱۹۹۰) تکثیر کلونی از هیبریدهای سوربوس را بر محیط تغییریافته MS انجام دادند. در بین تنظیم‌کننده‌های رشد مورد استفاده در مرحله شاخه‌زایی، بیشترین میانگین ضریب ازدیاد و تکثیر شاخه در ترکیب هورمونی BA ۰/۵ و TDZ ۰/۰۵ میلی گرم در لیتر بدست آمد، در حالی که رشد طولی مناسب شاخه‌ها با 2iP در غلظت ۰/۵ میلی گرم در لیتر حاصل شد.

6-BAP از قویترین مواد محرک رشد و تکثیر شاخه بوده و تأثیر قوی و ماندگاری بر ریزنمونه‌ها دارد. افزایش غلظت BA از ۱ میلی گرم در لیتر به بالا، نقش بازدارنده بر طول شاخه‌های رشدیافته از جوانه داشت. در این تحقیق رشد طولی مناسب شاخه، با تعویض هورمون BA با 2iP حاصل شد. Chalupa (۲۰۰۲) در ادامه تحقیقات خود به بررسی اثر BA و تیدیازورون بر شاخه‌زایی تیس پرداخت و متوجه شد که BA در غلظت ۱-۰/۲ و TDZ در غلظت ۰/۵ تا ۰/۰۰۵ میلی گرم در لیتر بهترین نتیجه را داشت. وی با مطالعه بر TDZ نشان داد که این هورمون از فعالترین سیتوکینین‌ها در تحریک ایجاد و تکثیر شاخه‌های جانبی سوربوس می‌باشد.

در بین تیمارهای بکار رفته، ریشه‌زایی مناسب در محیط MCM (۱/۲ غلظت از نترات و سوکروز) مایع با

- عصاره، م. و سردابی، ح.، ۱۳۸۶. اکالیپتوس (جلد ۱). انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع ایران، تهران، ۶۷۲ صفحه.
- نصیری، م.، ۱۳۸۰. ریز ازدیادی بارانک (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz) یک: مرحله استقرار و شاخه زایی. ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران، ۶: ۱۱۵-۱۲۹.
- Arrilaga, I., Marzo, T. and Segura, J., 1991. Micropropagation of juvenile and adult *Sorbus domestica*. Plant cell, Tissue and Organ culture, 27: 341-348.
- Biondi, S., Canciani, L. and Bagni, N., 1984. Uptake and translocation of benzyladenine by elm shoots cultured *in vitro*. Canadian Journal of Botany, 62(11): 2385-2390.
- Bonga, J.M. and Aderkas, P.V., 1992. *In vitro* Culture of Trees. Kluwer Academic Publishers, 236p.
- Chalupa, V., 1983. *In vitro* propagation of willows (*Salix* spp.), European mountain ash (*Sorbus aucuparia* L.) and black locust (*Robinia pseudoacacia* L.). Biologia Plantarum, 25(4): 305-307.
- Chalupa, V., 1987a. Effect of benzylaminopurine and Thidiazuron on *in vitro* shoot proliferation of *Tilia cordata* Mill., *Sorbus aucuparia* L. and *Robinia pseudoacaciae* L. Biologia Plantarum, 29(6): 425-429.
- Chalupa, V., 1987b. European hardwoods: 224-246. In: Bonga, J.M. and Durzan, D.J., (Eds.). Cell and Tissue Culture in Forestry, Vol 3. Martinus Nijhoff Publishers, 440p.
- Chalupa, V., 1992. Micropropagation of European mountain ash (*Sorbus aucuparia* L.) and wild service tree (*Sorbus torminalis* L.). Biotechnology in Agriculture and Forestry, 18: 211-226.
- Chalupa, V., 2002. *In vitro* propagation of mature trees of *Sorbus aucuparia* L. and field performance of micropropagated trees. Journal of Forest Science, 48(12): 529-535.
- Driver, J.A. and Kuniyuki, A.H., 1984. *In vitro* propagation of *Paradox walnut* rootstocks (*Juglans hindsii* × *J. regia*). Horticultural Science, 19: 507-509.
- Jorjensen, J. and Bindhung, H., 1984. Callus regeneration with protoplasts of *Sorbus aucuparia* L. Zeitschrift-fur- Pflanzenphysiologie, 113: 371-372.
- McCown, B.H. and Sellmer, J.C., 1987. Media and physical environment: 4-17. In: Bonga, J.M. and Durzan, D.J., (Eds.). Cell and Tissue Culture in Forestry (Vol 1), General principles and Biotechnology. Martinus Nijhoff Publishers, Pordrecht, 422p.
- Murashige, T. and Skooge, F., 1962. A revised medium for rapid growth and bio-assays with tobacco Tissue Culture. Physiologia Plantarum, 15: 473-597.
- Suvorova, V.V., Kuznetsova, S.M., Udachina, E.G. and Slyusrenko, A.G., 1990. Mass clonal propagation of hybrid Sorbus. Byulleten-Glavnogo. Botanoches Kogosala. 156: 78-83.

Effect of medium, plant growth regulators and genotype on *In vitro* regeneration of *Sorbus aucuparia* L.

M. Emam^{1*}, A. Ghamarizare², K. Espahbodi³, T.S. Naraghi², Sh. Shahrzad² H. Zare⁴ and L. Mirjani²

1* - Corresponding author, Research Institute of Forests and Rangelands. Tehran, Iran, E-mail: memam@rifr-ac.ir

2- Research Institute of Forests and Rangelands. Tehran, Iran

3- Research Center for Agriculture and Natural Resources, Mazandaran, Sari, Iran

4- Research Center for Agriculture and Natural Resources, Mazandaran, Noshahr, Iran

Received: December 2010

Revised: August 2011

Accepted: October 2011

Abstract

Sorbus aucuparia is a medicinal species belonging to Rosaceae family. Its medicinal value is due to its fruit and leaves. To investigate the effect of medium, plant growth regulators and genotype on *In vitro* regeneration of *Sorbus aucuparia*, apical buds were collected from adult trees at different localities (Siabishe, Farim and Foolad mahalle) in all seasons. Cleaning and brushing of buds with tween and ethanol 70% solution was identified as the best method of buds sterilization. For sterilization phase, treatment solution of 0.1% HgCl₂ for four minutes and three minutes were respectively identified as the best treatments for Farim and Siabishe at the beginning of the winter season. This treatment was useful for 5 minutes in summer for genotypes of Foolad mahalle. The best medium for shoot regeneration was DKW with BA 0.5 mg/lit, TDZ 0.05 mg/lit and IBA 0.1 mg/lit. Shoot growth was achieved in MS with 2ip 0.5 mg/lit. Shoots were rooted in MCM suspension medium supplemented with vermiculite and 1.5 mg/lit IBA under dark conditions.

Key words: *Sorbus aucuparia* L., Genotype, *In vitro* regeneration, plant growth regulator.